

ражение на това, тѣ и чакали ежеминутно пристигването на Ряховската и Ляковската чети, но разбира се, напраздно!

На 1 Мая сутринта Турцитѣ гърмѣли още по силно, даже тѣ слѣзли отъ високитѣ канари, и дошли чакъ подъ стѣнитѣ на Монастиря, за да могатъ по-лесно, и по-сполучливо да гърмятъ. По пладнѣ обаче, гармѣжа отъ страна на Турцитѣ престаналъ, и незабавно се чулъ единъ гласъ отъ гората срещу Монастиря, който казвалъ; бе братя Българи, знайте, че и азъ схмъ Българинъ, и ви нося писмо, има ли позволеніе да дойда при васъ? Тогава Войводата извѣстява на възстанниците, да не гърмятъ, и слѣдъ спиранъето на гърмежъ-тъ, онзи, който викаше отъ гората, приближи се при първата варда, която като го позна че е чистъ Българинъ, заведе го при втората варда, която стоѣше на стѣлбата на стаятъ; тамъ му зематъ писмото, което носяше, и го занасятъ при Войводата. — Тогава по-главнитѣ отъ възстанниците отидохъ при Войводата да прочетатъ писмото и да се съвѣтуватъ, какъ да му се отговорятъ? ето съдържанъето на това писмо: — „Братія възстанници! понеже сте излѣзнали съ оръжіе въ рѣка противъ царь-тъ си, неправедно сте направили. За вашата не добра постѣпка, за пкрви пжтъ, всемилостивія ни царь ще ви опрости. За пкрви пжтъ ви умолявами не дѣйте струва зянъ Монастирь-тъ. По-добрѣ направете, предайте се. По-напредъ ще вжрвятъ калугеритѣ, и послѣ вие, и тжй ще си отидите всѣки свободно, и ще бждете опростени.“

Дръновски чорбаджии.

Х. Д. Х. М.

Слѣдъ като прочели възстанниците това писмо, тѣ отговорили на Дряновскитѣ Чорбаджии тжй: — „добрѣ, но вие не ни питате защо, и за какво сме излѣзли и отъ какво се нуждаемъ, а само ни пишете да се придадемъ. Ние може да се придадемъ; но най напредъ заповѣдайте да се разговоримъ лично съ вази (съ чорбаджийтѣ); и отъ турска страна нека да дойдатъ да си изявимъ желанието и да видятъ и тие защо и за какво сме